

พระราชดำรัส

พระราชทานเมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2540

คู่มือการดำเนินชีวิตสำหรับประชาชน ปี 2541

และ

ทฤษฎีใหม่

พระราชดำรัส

พระราชทานเมื่อ วันที่ 4 ธันวาคม 2540

คู่มือการดำเนินชีวิตสำหรับประชาชน ปี 2541

และ ทฤษฎีใหม่

ผู้จัดพิมพ์

สำนักงานจัดการทรัพย์สินส่วนพระองศ์

สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์

บริษัท มงคลชัยพัฒนา จำกัด

บริษัท บางจากปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน)

จำนวน

500,000 เล่ม (มกราคม 2541)

ถ้าสามารถที่จะเปลี่ยนให้กลับเป็น
เศรษฐกิจแบบพอเพียง ไม่ต้องทั้งหมด
แม้จะไม่ถึงครึ่ง อาจจะเศษหนึ่งส่วนสี่
ก็จะสามารถที่จะอยู่ได้ การแก้ไข
จะต้องใช้เวลา ไม่ใช่ง่ายๆ โดยมากคน
ก็ใจร้อนเพราะเดือดร้อน แต่ว่าถ้าทำ
ตั้งแต่เดี๋ยวนี้ก็จะสามารถที่จะแก้ไขได้

พระราชดำรัส

พระราชทานเมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2540

บทสัมภาษณ์ของพี่เบญ

ขอขอบใจที่ท่านทั้งหลายมาให้พร ซึ่งทำให้สามารถที่จะผ่านหนึ่งปีโดยสวัสดิภาพ เมื่อปีที่แล้วพูดถึงลิง ทำไมพูดถึงลิง เพราะว่าปีที่แล้วได้บอกว่ามีโครงการแก้มลิง โครงการแก้มลิงได้พูดมานับว่าหลายปีแล้ว และเข้าใจว่าเดี๋ยวนี้ที่ได้ทำกิจการแก้มลิงนี้ก็ ได้ผลพอสมควรแล้ว ปีนี้กรุงเทพฯ น้ำไม่ท่วม แต่ว่าได้ใช้โครงการนี้ในที่ที่น้ำท่วมและเกิดได้ผล

เมื่อสองเดือนมีน้ำท่วมหนักในประเทศในหลายจังหวัด แต่ที่ดูรุนแรงที่สุดคือที่จังหวัดชุมพร โดยที่ยังไม่ถึงเวลาที่จะมีพายุไต้ฝุ่นและโซนร้อนมา ฝนลงจนทำให้น้ำท่วมเมืองชุมพรมีความเสียหายเป็นจำนวนมหาศาล ทำให้คิดถึงว่าน่าจะไปดูว่าทำไมเป็นอย่างนั้น ฝนตกมาและน้ำท่วมในเมือง เขาว่าบางแห่งก็สองเมตร ทำให้มีความเสียหายมากต่อทรัพย์สินของประชาชน และแม้แต่สิ่งของทางราชการ เช่น ที่โรงพยาบาล เครื่องเอกซเรย์ถูกน้ำท่วมเสียหายไป

ฉะนั้น ถ้าจะลงทุนเพื่อที่จะป้องกันมิให้น้ำท่วม

รุนแรงอย่างนั้นก็ควรหาวิธี ได้ส่งคนไปถ่ายรูปทางบก ทางอากาศ และเราก็ดูแผนที่ เห็นว่ามีที่แห่งหนึ่ง ที่ควรทำเป็นแก้มลิงได้โดยธรรมชาติ คือมีหนองใหญ่ หนองใหญ่นั้นเป็นที่กว้างใหญ่ตามชื่อ แต่ว่าก็ไม่ใหญ่พอ เพราะว่ามีการบุกรุกเข้าไปและตื้นเขิน

ที่สำคัญมีคลองที่อยู่ใกล้หนองใหญ่นั้น แต่คลองนั้นยังตัน คือยังไม่ได้ขุดให้ตลอด เหลือระยะอีก กิโลเมตรครึ่งเศษๆ น้ำที่จะลงในคลองนี้เพื่อที่จะระบายออกทะเลมิให้ท่วมมาท่วมเมือง ลงทะเลยังไม่ได้ เลยถามว่าโครงการเขาจะขุดคลองนี้เสร็จเมื่อไร เขาบอกว่ามีงบประมาณแล้วแต่ยังไม่มา และว่าจะทำเสร็จในปีหน้า ปี 2541 เลยนึกว่าจะต้องหาวิธีที่จะใช้ประโยชน์จากคลอง ซึ่งได้ลงทุนมากให้ได้ประโยชน์ ในฤดูกาลที่จะมีพายุเข้ามา เลยบอกเขาว่า จะขอสนับสนุนให้เจ้าหน้าที่ทั้งกรมชลประทาน ทั้งฝ่ายจังหวัด และมีบริษัทได้รับมอบหมายให้ทำ ให้เขารีบขุดและทำโครงการให้เสร็จภายในเดือนหนึ่ง แทนที่จะเป็นปีหนึ่งจะกลายเป็นเดือนหนึ่ง ได้รับรองเขาว่า ถ้าต้องการการสนับสนุนจะให้การสนับสนุน งานจึงเริ่ม

โดยทำการขุดและทำเป็นท่อ มีประตูน้ำที่จะทะลุออกไปในหนองใหญ่เพื่อที่จะระบายน้ำลงคลอง

บอกเขาว่าใช้เวลาเดือนหนึ่ง เขาก็สิ้นหัวว่างาน เช่นนี้ต้องใช้เวลา เลยกบอกกับเขาว่าขอสนับสนุนด้วยเงินที่ได้ส่วนหนึ่งของมูลนิธิราชประชานุเคราะห์ เพื่ออุดหนุนให้สร้างประตูน้ำ ใ้ท่อและมีประตูน้ำจากหนองใหญ่ลงคลอง ส่วนการขุดคลองให้สำเร็จนั้นทางมูลนิธิฯพัฒนาได้สนับสนุนเงิน 18 ล้านบาท ซึ่งทางราชการได้มอบเงินตามงบประมาณ ได้เมื่อไรก็ขอคืนแต่ไม่ทราบว่าจะทางราชการจะสนับสนุนเงินนี้หรือไม่ แต่ไม่เป็นไร มูลนิธิฯ ก็ยอมที่จะเสียประโยชน์ไปบ้าง

เรียนจบ...เรียนพัฒนา

ทำอย่างนี้เพราะเห็นว่าการลงทุนเพื่อให้มีผลผลิตมากขึ้น ข้อหนึ่ง การลงทุนเพื่อให้ไม่ต้องเสียเงินอีกข้อหนึ่ง เป็นสิ่งที่คุ้ม ถ้าเราไม่ทำ เชื่อว่าจะมีน้ำท่วม ทั้งที่ทำการเพาะปลูก สถานที่ราชการ หรือเอกชน ต้องเสียหาย ต้องเสียเงินมากกว่านั้นมาก เสียเงินค่า

ส่งเสริม ค่าสงเคราะห์ผู้ที่เสียหาย ซึ่งถ้าไม่มีความเสียหายก็ไม่ต้องเสียเงิน ประชาชนได้ทำมาหากินอย่างปกติ ผลของงานของเขาก็จะเป็นรายได้ นอกจากรายได้ก็เป็นความสะดวก เช่นเครื่องเอกซเรย์ที่ได้กล่าวถึงก็ได้บริการประชาชนที่เจ็บป่วยได้อย่างดี

ฉะนั้น การที่ลงทุนในเดือนนั้น 18 ล้านกว่าก็นึกว่าคุ้ม เป็นการประหยัดเงินของประชาชน เป็นการประหยัดเงินของราชการ งานเช่นนี้จำเป็นที่จะต้องใช้ทรัพย์เข้าไป สำหรับประตุน้ำนั้นก็ได้ผล เพราะว่าเมื่อพายุลินดาเข้า ทางกรมอุตุฯ ได้แจ้งว่าจะเข้าแถวชุมพร แต่ความจริงนึกว่าจะเลยชุมพรขึ้นมาถึงประจวบคีรีขันธ์และเพชรบุรี เช่นนั้นก็ทำให้ชุมพรไม่โดนกำลังแรงที่สุดของพายุ แต่โดยที่คลอง คือลำน้ำที่ผ่านเมืองชุมพร มีดินน้ำขึ้นไปถึงประจวบคีรีขันธ์ เข้าใจว่าน้ำจะลงมามาก

ถึงเวลาพายุลินดาเข้า ฝนก็ลงตลอดแถว ตั้งแต่เหนือของชุมพรไปถึงเพชรบุรี น้ำก็จะท่วม แต่ว่าโดยที่ได้เอาน้ำออกจากหนองใหญ่ลงคลองที่ขุดทะเลไปแล้ว หนองใหญ่จึงรับน้ำที่ลงมาลงทะเลได้ตามหน้าที่ของ

หนองใหญ่ในฐานะเป็นแก้มลิง ลงท้ายชุมพร ตัวเมืองชุมพร และชนบทข้างๆ ชุมพร น้ำจึงไม่ท่วมแม้จะมีพายุมาอย่างหนัก

จึงเป็นชัยชนะที่ใหญ่หลวงของมูลนิธิชัยพัฒนา มูลนิธิชัยพัฒนามีผลงานสมชื่อ นอกจากนั้นก็ยังมีผลงานของมูลนิธิราชประชานุเคราะห์ ซึ่งหมายถึงว่าพระราชากับประชาชนอนุเคราะห์ซึ่งกันและกัน เมื่อเป็นผลอย่างนี้ ก็มีประชาชนชาวชุมพรได้บริจาคเงินเพื่อสนับสนุนโครงการ ตามปกติชาวชุมพรก็ไม่ค่อยแยแสกับการบริจาค นัก แต่เขาก็บริจาคเงินเป็นแสน

ฉะนั้น การที่ปีที่แล้ว สองเดือนที่แล้ว มีเหตุการณ์น้ำท่วมและสามารถทำให้น้ำท่วมนั้นบรรเทาความเดือดร้อนก็เป็นการดี ที่เมืองอื่น จังหวัดอื่น ก็เข้าใจว่ามีทางที่จะทำเช่นนี้ โดยมีการลงทุนที่จะเป็นผลให้ประหยัดการสงเคราะห์ ประหยัดความเสียหาย เช่น พืชผลจะจมน้ำตาย เมื่อพืชผลจมน้ำตายแล้วทางราชการก็ต้องส่งเสริมสนับสนุนเมล็ดพันธุ์ หรือส่งเสริมให้ประชาชนมีอยู่มีกินได้ ฉะนั้นให้เห็นว่าการลงทุนนี้คุ้มค่า

วิฤต...

อะไรที่ควรทำ อะไรที่ควรเว้น

ในระยະนี้ที่นายกฯ บอกว่าเป็นระยະวิฤต ก็ต้องพิจารณาอยู่เสมอว่า "อะไรที่ควรจะทำ อะไรที่ควรจะเว้น"

ที่ท่านเห็นอยู่บนเวทินี้คงแปลกใจ ทำไมจะมาตี "กลองยาว" หรืออย่างไร แต่ว่าข้อสำคัญที่ตีกลองยาวนี้เห็นได้ชัดว่าเขียนว่า "เมดิอินไทยแลนด์"

เมดิอินไทยแลนด์นี่จะเป็นประโยชน์ ถ้าเรามาใช้ของไทย ชื้อของไทย เที่ยวเมืองไทย กินข้าวไทย อันนี้จะได้ประโยชน์ แต่ว่าก็ไม่แก้ปัญหา ปัญหาที่มีอยู่ว่า เมื่อผู้ที่ทำกลองนี้เขาเป็นบริษัท เป็นร้านที่นำเข้าสินค้าที่เขาขาย เขาบอกแย้ เพราะเขานำเข้ามา ก็ต้องเสียเงินแพง และต้องขายในราคาเดิมที่มีการตกลงว่าจะขาย เขาบอกขาดทุน แต่เขามีความคิดอยู่ เขาสามารถที่จะผลิตกลองนี้และส่งนอก ส่งไปที่อเมริกาส่วนหนึ่ง ส่งไปที่ยุโรปส่วนหนึ่ง และเขาทำงานหนัก ก็เพิ่งได้ส่งไป หมายความว่า เขาฉกกับที่

เขาสั่งเข้า เขาถัวไปก็ยังพอไปได้ ถ้ากลองนี้เป็นที่นิยมมากก็สามารถที่จะมีกำไรและประเทศชาติก็จะมีกำไรไปด้วย

หมายความว่า การสั่งของจากต่างประเทศมีความจำเป็นบ้างในบางกรณี แต่ก็สามารถที่จะส่งออกนอกซึ่งผลิตผลที่ทำในเมืองไทย ไม้ที่ใช้ก็เป็นไม้ที่มีในเมืองไทย คือเป็นไม้ที่โดยมากก็ไม่ค่อยได้ใช้ ไม่ใช่ไม้ต้องห้ามอย่างที่เขาห้ามตัดป่าไม้ ไม่ใช่ไม้ที่เป็นป่าไม้ เป็นไม้ยางพารา ไม้ยางพาราที่ต้องเปลี่ยนเพื่อให้มีผลผลิตยางให้ดี เขาก็เปลี่ยน เขาก็ตัดยางเก่าเอามาโดยมากก็ไม่ได้ใช้มากนัก มาตอนหลังเขาใช้ทำเครื่องเรือน แต่สำหรับในกรณีนี้เขาลงไปภาคใต้ไปซื้อไม้ยางพารามาด้วยตนเอง แล้วมาทำกลองนี้ มีกลองแบบกลองยาวและมีแบบกลองเล็ก ๆ ใช้ไม้ในเมืองไทย และที่ชิงหนังบนกลองก็เป็นสิ่งที่ผลิตในเมืองไทยเหมือนกัน เพราะฉะนั้นสามารถทำให้มีการส่งออกสิ่งของที่ทำด้วยวัตถุดิบในเมืองไทยและทำด้วยแรงงานของคนไทย อันนี้เป็น การแก้ไขสถานการณ์วิกฤตอย่างดี

เป็นของเอกชน เขาทำเอง แต่ก็ต้องเหน็ดเหนื่อย

เขาบอกเหนื่อยมากจะเป็นโรคประสาท เพราะว่า
 ทำไม้ทันทีจะส่ง แต่เมื่อส่งแล้วเขาก็มาพบและมา
 มอบผลผลิตของเขา และบอกว่าสบายใจขึ้น อันนี้
 เป็นวิธีแก้ไขที่เห็นเป็นประจักษ์ว่าทำได้ แต่ต้องมี
 ความเพียร ต้องมีความอดทน

ดังนั้นทำให้ได้คิดว่าทำไมวิกฤตการณ์เกิดขึ้น
 ได้ เราเป็นเมืองอุดมสมบูรณ์และเราได้ชื่อว่ากำลัง
 ก้าวหน้าไปสู่เมืองที่เป็นมหาอำนาจทางการค้า ทำไม
 เกิดวิกฤตการณ์

ต้นเหตุของวิกฤตการณ์ปัจจุบัน

ความจริงวิกฤตการณ์นี้เห็นมาแล้วแต่ไม่รู้ตัว
 มา 40 กว่าปี

เมื่อ 40 กว่าปี มีผู้หนึ่งเป็นข้าราชการชั้นผู้น้อย
 มาขอเงิน ที่จริงเคยได้ให้เงินเขาเล็กๆ น้อยๆ เขาบอก
 ไม่พอ เขาก็ขอยืมเงิน ขอกู้เงิน ก็บอกเอาไว้ แต่ขอ
 ให้เขาทำบัญชี บัญชีรายรับ บัญชีรายจ่าย

รายรับคือเงินเดือนของเขา และรายรับที่อุดหนุน
 เขา ส่วนรายจ่ายก็เป็นของที่ใช้ในครอบครัว แต่มี

สิ่งหนึ่งที่ครั้งนั้นไม่เข้าใจ ไม่เคยเห็น ไม่เคยทราบ คือมีรายการหนึ่งบอกว่า "ค่าแชร์" แล้วอีกตอนหนึ่ง ก็มีค่าแชร์อีก

ก็ถามเขาว่า "แชร์" คืออะไร

เขาก็อธิบายว่าเป็นเงินที่จ่ายให้เจ้ามือทุกเดือน และเมื่อเดือนร้อนก็ขอประมูลแชร์ได้ แต่ประมูลนี้ หมายความว่า สมมติแชร์ 100 บาท เขาจะได้รับ คล้ายๆ เป็นเงินกู้ เงินควรจะเป็นเงิน 1,200 บาทในปีหนึ่ง ก็ควรจะได้ แต่ว่าเขาไม่ได้ 1,200 บาท เขาได้ 800 บาท หรือ 700 บาท แล้วแต่ประมูลได้ แล้วคนที่ไม่มีเงิน เขาไม่ประมูลเขาทิ้งไว้ในแชร์นั้น พอถึงเวลา เขาก็ได้กลับคืนเงินมาเต็มเม็ดเต็มหน่วย

อย่างนี้ถามเขาว่าสามารถจะหมุนเงินนี้ได้หรือ เปล่า ถามว่าทำไมแชร์แล้วยังซ้ำแชร์อีก เขาบอกว่า สำหรับจ่ายแชร์เดือนนั้น ต้องทำแชร์สัปดาห์ 7 วันนี้ เขาเปียแชร์มาเพื่อไปใช้ค่าแชร์เดือน เขานึกว่าเขาฉลาด และความจริงแชร์นี้ไม่ใช่เฉพาะคนนี้ทำ แต่ทั่วไปทุกแห่ง ทั้งราชการทุกกระทรวง ทบวง กรม ก็มี ทุกบริษัท ทุกส่วน แม้เอกชนก็มีแชร์ เลยกบอกให้เขาเลิกแชร์

และให้ทำบัญชีมา

ทีหลังเขาทำบัญชีมา เขาไม่ขาดทุนแล้ว เขาสามารถที่จะมีเงินพอใช้ เพราะว่าบอกเขาว่าเรามีเงินเดือนเท่าไร จะต้องใช้ภายในเงินเดือนของเรา เพราะการทำแชร์เท่ากับเป็นการกู้เงิน กู้เงินนำมาใช้ในสิ่งที่ไม่มียาได้ อันนี้เป็นข้อสำคัญ เพราะว่าถ้ากู้เงินและทำให้มียาได้ก็เท่ากับจะใช้หนี้ได้ ไม่ต้องติดหนี้ ไม่ต้องเดือดร้อน ไม่ต้องเสียเกียรติ

มีอีกรายหนึ่งในระยะนั้นเมื่อ 40 ปีมาแล้ว เขาขอกู้เงิน 30,000 บาท เอาไปซื้อเครื่องมือสำหรับตัดเย็บผ้าให้ภรรยาทำร้าน ก็ตกลงให้เขา ในที่สุดเมื่อเขาตั้งร้านแล้ว เขาก็เอาเงินมาคืนทุกเดือนสม่ำเสมอ จนกระทั่งหมดจำนวนที่ได้ให้กู้ ด้วยความฉลาด ด้วยความซื่อสัตย์ของเขา รู้ว่ากิจการนี้จะทำให้มีกำไรได้ สามารถที่จะคืนเงินมาให้ครบจำนวนที่กู้ ต่อไปเป็นกำไรทั้งนั้น ก็ชมเขาว่าดี คนนี้เขาเป็นคนซื่อสัตย์ ในที่สุดมาเป็นคนที่ช่วยในด้านช่างฝีมือ และได้รับใช้อย่างซื่อสัตย์จนกระทั่งถึงสิ้นอายุ

มีอีกรายหนึ่ง เขาเอาหัวเข็มขัดมาให้ เราถามว่าหัวเข็มขัดนี้เอามาให้ทำไม ในที่สุดทราบว่าเขาขอกู้เงิน อันนี้เป็นสิ่งที่พลาด เพราะว่าเขาไม่มีเงินใช้ ทั่วไปซื้อหัวเข็มขัด ซึ่งก็ราคาไม่ใช่ถูก แล้วเอามาให้ เลยบอกเขาว่าไม่ให้ เพราะทราบดีว่าถ้าให้เขา เขาจะไม่มีเอามาใช้เรา ใ้เงินจะให้เขาก็มี แต่ว่าถ้าให้เงินเขาแล้วก็ไม่มืผล คือเขาเอาไปใช้อึ่ล่ยดูยแฉก และไม่มีผลอย่างผู้ทีขอกู้สำหรับทำอาชีพ จะกลายเป็นการทำให้คนเขายิ่งเสียใหญ่ อันนี้เป็นสิ่งที่จะต้องสอน กู้เงิน เงินนั้นจะต้องให้เกิดประโยชน์ มิใช่กู้สำหรับไปเล่นไปทำอะไรมิ่เกิดประโยชน์

อันนี้มีอีกคนหนึ่ง เขาจะแต่งงานและขอกู้เงิน เลยนึกว่าคนนั้นเขาทำงานมาดี น่าจะให้เหมือนเป็นรางวัลเขา ก็ให้เงินเขา 10,000 บาท สมัยนั้น 10,000 บาทมิใช่่น้อย 10,000 บาทเพื่อไปจัดงานแต่งงานของเขา เขาก็ตกลงแต่งงานและยังมิได้คินเงิน มิ่ค่อยถืออะไร เพราะว่าเขาแต่งงาน เขามีความสุขก็ดีไป เขาทำงานได้ดี แต่หารู้มิ่ สักปีสองปีให้หลังเขามาขอเงิน

30,000 บาท ก็บอกเอ๊ะ 30,000 บาทเอาไปทำอะไร

เขາบอกว่าเมื่อแต่งงาน เงินเขาไม่พอเลยไปกู้เงินที่อื่นมา แต่ใช้คืนไม่ได้เลยต้องเสียดอกเบี้ย จนกระทั่งใช้คืนเงินต้นหมดแล้ว ต้องใช้ดอกเบี้ยจำนวนนั้นด้วยคือ 30,000 บาท ไม่นับ 10,000 บาทที่เราให้เขาไปแล้ว หมายความว่าไปติดนุงนังหนี้ ไม่สามารถที่จะใช้ ไม่รู้ว่าจะทำอย่างไร

ได้รู้อีกว่าถ้าไม่ได้แบบนี้ เขาจะฆ่าตัวตาย เพราะว่าไม่มีทางออก เงินเดือนเขาไม่พอจะใช้หนี้ดอกเบี้ยจะเพิ่มขึ้นทุกครั้งที่ต้องจ่ายดอกเบี้ย เพราะว่าต้องติดอีกต่อไปทบต้น ก็เห็นว่าครั้งแรกเขายืมเงินสำหรับแต่งงานน่าจะมีความสุขกลับมีความสุข ทยอยไป 10,000 บาทแล้วก็ให้ไปให้ครบที่จะไปใช้หนี้ได้ ลงท้ายเขาสามารถที่จะมีชีวิตต่อไปและทำงานได้ แต่คงเป็นบทเรียนที่ดี อันนี้หมายความว่าเขาขอเราก็ให้ เราจะได้ช่วยชีวิตเขา

มีอีกรายหนึ่ง เป็นคนข้างนอก มาบอกว่าลูกของเขาเจ็บตา ถ้าไม่ทำอะไรตาจะบอด เราก็สงสารเขา

ให้เงินเขา 30,000 บาทเหมือนกัน ลงท้ายไม่ทราบว่าจะ
ลูกเขาได้ไปผ่าตัดตาได้ผลดีอย่างไร แต่วันหนึ่งเผลอมา
อีกทีบอกว่ารักษาตาลูกเรียบร้อยแล้ว แต่ขอบ้านอยู่ และ
บ้านนั้นเขาไปสืบเสาะรู้ว่าบ้านนั้นว่าง แล้วมาขออยู่ฟรี
เลยเลิกเลย เพราะเขาควรจะมีฐานะพอสมควรที่จะมี
บ้านอยู่ บ้านที่ขอนั้นนับว่าเป็นบ้านใหญ่ ถ้าขอบ้าน ถ้า
ให้บ้าน เขาก็ต้องมาขอค่าใช้จ่ายสำหรับบ้านอีก เมื่อ
บ้านใหญ่คงมีญาติมีเพื่อนมาอาศัยบ้าน ก็ต้องเสียเงินอีก
เลยบอกว่าไม่ให้ ที่พูดว่าไม่ให้นั้นเรียกว่ามีความ
เดือดร้อนเหมือนกันที่จะพูดอย่างนั้น จะว่าสงสารก็
สงสาร เวลาใครมาขออะไรแล้วไม่สามารถที่จะให้
มันก็ไม่ค่อยสบายใจ ในที่สุดก็เงยบไป

ข้อเหล่านี้ที่เล่าให้ฟังเพราะว่าเป็นต้นเหตุของ
วิกฤตการณ์ปัจจุบัน

เมื่อข้าพเจ้ายกย่องกับพ่อชิว

ขอเล่านิทานอีกเรื่อง คือ ไปทางชลบุรีครั้งหนึ่ง
ก็หลายสิบปีแล้ว มีพ่อค้าคนหนึ่งเขาบอกว่าเขาทำ
โรงงานลับประดกระป๋อง เขาลงทุนเป็นล้าน จำไม่ได้

ว่าก็ล้านเพื่อสร้างโรงงาน

การลงทุนมากอย่างนั้นเลยบอกให้เขาทราบว่าจะไม่ค่อยเห็นด้วย เพราะว่าเคยทำโรงงานเล็กๆ ที่ทางภาคเหนือใช้เงิน 300,000 บาท เพื่อที่จะเอาผลผลิตของชาวบ้านชาวเขาามาใส่กระป๋องแล้วขาย ก็ได้ผล เพราะเป็นโรงงานเล็กๆ แต่โรงงานเขาเองลงทุนเป็นล้านรู้สึกว่าจะเสี่ยง

เขาบอกว่าต้องทำอย่างนั้น เขาก็ลงทุน ทำไปทำมาล้มประรดที่อำเภอบ้านบึงและที่ชลบุรีก็มีไม่พอ ต้องไปสั่งล้มประรดมาจากปราณบุรี ต้องขนส่งมา ต้องเสียค่าใช้จ่ายมาก ทำไปทำมาโรงงานก็ล้ม อย่างนี้แสดงให้เห็นว่า **ทำโครงการอะไรต้องให้นึกถึงขนาดที่เหมาะสมกับที่เรียกว่าอัตราหรือกับสิ่งแวดล้อม**

สอนคุณและนักเรียน

นี่พูดไปพูดมา ยังคิดถึงอีกรายหนึ่งที่ลำพูน

มีการตั้งโรงงานสำหรับแช่แข็งผลผลิตของชาวไร่ ได้ไปเยี่ยมแล้วเขาบอกว่าคุณภาพของข้าวโพดที่ใช้ใส่กระป๋องสำหรับแช่แข็ง คุณภาพไม่ค่อยดี เขา

บอกว่าซื้อในราคาแพงไม่ได้ ตอนนั้นไม่ทราบว่าเขาจะมีอันเป็นอย่างไร ได้บอกเขาน่าจะส่งเสริมให้เกษตรกรที่ปลูกข้าวโพด ให้ได้ข้าวโพดที่คุณภาพดี โรงงานจะเจริญ เขابอกว่าให้ไม่ได้ เพราะว่าคุณภาพเขาไม่ดี อันนี้เป็นปัญหาโลกแตก ถ้าไม่ให้ราคาดี หรือไม่สนับสนุนเกษตรกร ก็ทำให้ข้าวโพดคุณภาพดีไม่ได้

เรื่องนี้ตอนแรกอาจดูเหมือนขาดทุน คุณจะไม่
ได้ประโยชน์ จะไม่ได้คุณภาพ จะได้ข้าวโพดที่พันหลอ
ซึ่งเขابอกเขาต้องทิ้ง เพราะว่าเครื่องจักรของเขาต้อง
มีข้าวโพดที่มีขนาดที่เหมาะสม เมื่อเป็นอย่างนั้น
ความจริงไม่ได้แข่งเขา แต่นึกในใจว่าโรงงานอยู่ไม่ได้
และในที่สุดก็จริงๆ ก็ล้ม อาคารอะไรต่างๆ ยังอยู่
เดี๋ยวนี้ แต่ไม่มีใครเป็นเจ้าของ เกะกะอยู่อย่างนั้น
ฉะนั้นการที่จะทำโครงการอะไรจะต้องทำด้วยความ
รอบคอบและอย่าตาโตเกินไป

คือบางคนเขาเห็นว่าแม้มีโอกาสที่จะทำโครงการ
อย่างโน้นอย่างนี้ และไม่ได้นึกถึงว่าปัจจัยต่างๆ ไม่ครบ
ปัจจัยคือขนาดของโรงงาน หรือเครื่องจักรที่สามารถจะ

ปฏิบัติได้ แต่ข้อสำคัญที่สุดคือวัตถุดิบ เอาวัตถุดิบมาแล้วไม่สามารถที่จะให้ค่าตอบแทนกับเกษตรกรที่นำวัตถุดิบมาส่ง ยิ่งถ้าวัตถุดิบสำหรับทำในโรงงานนั้น เป็นวัตถุดิบที่ต้องนำเข้าก็ยิ่งยาก เพราะว่าวัตถุดิบที่นำเข้านั้นราคาไม่สม่ำเสมอ บางปีวัตถุดิบนั้นบริบูรณ์ราคาอาจจะต่ำลงมา แต่เวลาจะขายสิ่งของที่ทำที่ผลิตจากโรงงานหรือจากกิจการก็ขายยากเหมือนกัน เพราะมีมากจึงทำให้ราคาตก อันนี้เป็นกฎเกณฑ์ที่ต้องมี

ข้อสำคัญอยากจะพูดถึงว่าถ้าหากว่าเราทำโครงการที่เหมาะสม ขนาดที่เหมาะสม อาจจะไม่ดูหรูหรา แต่ว่าจะไม่ล้ม หรือถ้าล้มถ้ามีอันตรายไปก็ไม่เสียหาย เช่น โรงงานกระป๋องที่ริเริ่มทำที่อำเภอฝางนั้น วันหนึ่งเขาติดต่อมา บอกว่าน้ำท่วม น้ำจากเขาลงมาพัดโรงงานเสียหาย เลยบอกว่าไม่เป็นไร จะสนับสนุนเงินเพิ่มเติม เพราะที่ดินตรงนั้นซื้อแล้ว เครื่องมือเครื่องใช้ก็ไม่เสียหาย ก็สนับสนุนเขาอีก 400,000 ก็ตั้งขึ้นมาใหม่ต่อไป ก็ใช้งานได้มีกำไร อันนี้หลายปีมาแล้ว

เศรษฐกิจแบบพอเพียง

มาใหม่นี้ โครงการต่างๆ ก็เกิดขึ้น โรงงานก็เกิดขึ้นมาก จนกระทั่งคนเขานึกว่าประเทศไทยเป็นเสือตัวเล็ก ๆ และเป็นเสือตัวโตขึ้น เราไปเห่อว่าจะเป็นเสือ

ความจริงเคยพูดเสมอในที่ประชุมอย่างนี้ว่า การจะเป็นเสือนั้นมันไม่สำคัญ สำคัญอยู่ที่เราพออยู่พอกิน และมีเศรษฐกิจการเป็นอยู่แบบพอมีพอกิน แบบพอมีพอกินหมายความว่า อุ่มชูตัวเองได้ให้มีพอเพียงกับตัวเอง

อันนี้เคยบอกว่า ความพอเพียงนี้ไม่ได้หมายความว่าทุกครอบครัวจะต้องผลิตอาหารของตัวเอง จะต้องทอผ้าใส่ให้ตัวเองสำหรับครอบครัว อย่างนั้นมันเกินไป แต่ว่าในหมู่บ้านหรือในอำเภอจะต้องมีความพอเพียงพอสมควร บางสิ่งบางอย่างที่ผลิตได้มากกว่าความต้องการก็ขายได้ แต่ขายในที่ที่ไม่ห่างไกลเท่าไร ไม่ต้องเสียค่าขนส่งมากนัก

อย่างนี้นักเศรษฐกิจต่างๆ ก็มาบอกว่าล้าสมัยจริง อาจจะเป็นล้าสมัย เพราะว่าคนอื่นเขาก็ต้องมีการ

เศรษฐกิจที่ ต้องมีการแลกเปลี่ยน เรียกว่าเป็นเศรษฐกิจการค้า ไม่ใช่เศรษฐกิจความพอเพียง รู้สึกไม่หรรษา แต่เมืองไทยเป็นประเทศที่มีบุญอยู่ว่า การผลิตที่พอเพียงทำได้

อย่างข้าวที่ปลูก เคยสนับสนุนให้ปลูกข้าวให้พอเพียงกับตัวเอง เก็บเอาไว้ในยุ้งเล็กๆ แต่ละครอบครัวเก็บและถ้ามีพอก็ขาย แต่คนอื่นกลับบอกว่าไม่สมควร โดยเฉพาะทางภาคอีสาน เขาบอกต้องปลูกข้าวหอมมะลิเพื่อที่จะขาย อันนี้ถูกต้องข้าวหอมมะลิขายได้ดี แต่เมื่อขายแล้วของตัวเองจะบริโภคเองต้องซื้อ จะซื้อจากใคร ทุกคนปลูกข้าวหอมมะลิ ในภาคอีสานส่วนมากเขาชอบบริโภคข้าวเหนียว ซึ่งใครจะเป็นคนปลูกข้าวเหนียว เพราะว่าประกาศโฆษณาว่าคนที่ปลูกข้าวเหนียว เป็นคนโง่ อันนี้ที่เป็นสิ่งสำคัญ

เลยสนับสนุนบอกว่า ให้เขาปลูกข้าวบริโภค เขาชอบข้าวเหนียวก็ปลูกข้าวเหนียว เขาชอบข้าวอะไรก็ตาม ให้เขาปลูกข้าวอย่างนั้น และเก็บไว้เพื่อใช้บริโภคตลอดปี ถ้ายังมีที่ที่จะทำนาปรังหรือมีที่มากพอสำหรับปลูกข้าว ก็ปลูกข้าวหอมมะลิเพื่อที่จะขาย

ที่พูดอย่างนี้เพราะว่าข้าวที่ปลูกสำหรับบริโภคไม่ต้อง
เที่ยวรอบโลก ถ้าข้าวที่ซื้อมาต้องข้ามจังหวัดหรืออาจ
จะข้ามประเทศมา ค่าขนส่งนั้นก็บวกเข้าไปในราคาข้าว

เขาบอกขายข้าวหอมมะลิได้ราคาแพง ซึ่งเป็น
ความจริงตอนที่ขายผู้บริโภคในต่างประเทศ แต่ต้น
ทางไม่ได้ค่าตอบแทนมากนักและยังต้องไปซื้อข้าว
บริโภค ซึ่งจะแพงกว่า เพราะว่าต้องขนส่งมา

ข้อนี้ได้ทราบดี เพราะว่าเมื่อมีภัยธรรมชาติ จะ
เป็นที่ไหนก็ตาม สมมติว่ามีอยู่ที่เชียงราย ทางเจ้าหน้าที่
บอกว่าออกไปสงเคราะห์และก็ขอข้าวที่จะไปแจก
เราก็ซื้อข้าวในราคากรุงเทพฯ หมายความว่าข้าวนั้น
มาจากเชียงรายเพราะเชียงรายเป็นอยู่ข้าวอยู่น้ำ มาจาก
เชียงราย ขนส่งมาถึงกรุงเทพฯ ซื้อที่กรุงเทพฯ และส่ง
ไปเชียงราย เสียค่าขนส่งเท่าไร แต่แท้จริงไปซื้อที่
เชียงรายได้ ซื้อที่กรุงเทพฯ แต่ให้เขาจ่ายที่เชียงราย
ข้าวนั้นไม่ต้องเดินทาง แต่ว่าราคาเขาเดินทาง คือ
พ่อค้าเขานำข้าวในนามในเอกสารนำเข้ากรุงเทพฯ
เขาเอาค่าเดินทางของข้าวจากเชียงรายเข้ากรุงเทพฯ
และบวกค่าเดินทางจากกรุงเทพฯ ไปเชียงราย ลง

ท้ายต้องเสียเงินราคาข้าวแพง ผู้ที่บริโภคข้าวในภาคเหนือก็ต้องเสียแพงเช่นเดียวกับภาคใต้ ถ้าใกล้หน่อยอย่างนราธิวาสก็ซื้อข้าวจากพัทลุง

สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องของเศรษฐกิจแบบค้าขาย ภาษาฝรั่งเขาเรียก *Trade Economy* ไม่ใช่แบบพอเพียง ซึ่งฝรั่งเรียก *Self-Sufficient Economy* ถ้าเราทำแบบที่ไหนทำได้ คือเศรษฐกิจแบบพอเพียงกับตัวเอง เราก็อยู่ได้ไม่ต้องเดือดร้อน

อย่างทุกวันนี้เราเดือดร้อน สำหรับข้าวก็เห็นชัดสำหรับสิ่งอื่นประชาชนก็ต้องใช้ มีสิ่งของจำเป็นที่จะใช้หลายอย่างที่เรำทำในเมืองไทยและสามารถที่จะเป็นสินค้าส่งออก ใช้เองด้วย แต่สำหรับส่งออกนั้นมีพิธีการมากมาย มีทางที่จะผ่านมากมาย ลงท้ายกำไรไม่เหลือ กำไรมันน้อย แต่ถ้าสามารถที่จะติดต่อโดยตรงอย่างกลองนี้เขาติดต่อโดยตรง เขาส่งไปเป็นหีบๆ ที่ลงเรือ ที่เรียกว่า *Container* ก็ส่งไปเต็ม *Container* ลงท้ายค่าขนส่งไม่แพงนัก

ไขว้กันเพื่อความสมบูรณ์แบบ

พูดกลับไปกลับมาในเรื่องการค้า การบริโภค การผลิต และการขาย รู้ว่าท่านทั้งหลายกำลังคลุ้มใจ ในวิกฤตการณ์ ตั้งแต่คนที่มีเงินน้อยจนกระทั่งคนที่มีเงินมาก แต่ถ้าสามารถที่จะเปลี่ยนให้กลับเป็น เศรษฐกิจแบบพอเพียง ไม่ต้องทั้งหมด แม้จะไม่ถึงครึ่ง อาจจะเศษหนึ่งส่วนสี่ ก็จะสามารถที่จะอยู่ได้ การแก้ไขจะต้องใช้เวลา ไม่ใช่ง่าย ๆ โดยมาก คนก็ใจร้อนเพราะเดือดร้อน แต่ว่าถ้าทำตั้งแต่เดี๋ยวนี้ก็จะสามารถที่จะแก้ไขได้ ที่จริงในที่นี้ก็มีนัก เศรษฐกิจต่าง ๆ ก็ควรจะเข้าใจที่พูด

อย่างรถที่นั่งมาเมื่อสักครู่ สร้างด้วยฝีมือคนไทย มีการใช้วัตถุดิบในเมืองไทยจำนวนหนึ่งโดยเฉพาะค่าแรง รถคันนี้โรงงานนั้นเดี๋ยวนี้ผลิตไม่ได้เพราะว่าคนซื้อไม่มีเงิน ทำให้ไม่มีการหมุนเวียนของเงิน ก็เลยสร้างรถคันนี้มา คนที่สร้างรถคันนี้มีจำนวน 200 กว่าคนเขาทำรถคันเดียว เลยทำให้เห็นว่าน่าจะหาทางช่วยเหลือคนที่อยู่ในโรงงานนี้ แต่โรงงานเขาก็ดี เขาก็ดูแลคนงาน ไม่ได้ทำให้คนงานเดือดร้อนจนเกินไป เท่ากับมีสวัสดิการ

งานก็ทำไม่มากเท่าก่อนนี้ และเงินที่ได้ก็ไม่มากเท่า
ก่อนนี้ แต่ก็พออยู่ได้

และเขามีความตั้งใจที่จะทำประโยชน์ในพื้นที่
ที่เขายังมีพื้นที่ว่างเปล่าอยู่ เขาบอกว่าเขาขอไปดู
โครงการที่เขาเห็นชอบว่าทำอย่างไร สำหรับเพาะปลูก
ในที่ทุรกันดาร ในที่ที่ไม่ค่อยเหมาะสมในการเพาะปลูก
เลยตั้งใจสนับสนุนเขา ให้เขาตั้งโรงสีเหมือนโรงสีใน
สวนจิตรฯ นี้ ซึ่งก็ไม่แพงนัก เมื่อตั้งโรงสีแล้วก็ปลูก
ข้าวเองบ้าง ไปซื้อข้าวจากเกษตรกรมาสีและขายใน
ราคาที่เหมาะสมในรูปสหกรณ์ดังที่ทำที่สวนจิตรฯ ไม่
ได้ใช้ข้าวที่ปลูกที่ในสวนจิตรฯ เพราะว่าข้าวที่ปลูกใน
สวนจิตรฯ เอาไปเข้าพิธีแรกนาขวัญ แต่ถ้าพูดถึงข้าว
ที่โรงสีนี้ใช้ ไปซื้อจากเกษตรกรโดยตรงโดยให้ราคาที่
เหมาะสม เกษตรกรก็มีความสุขเพราะขายข้าวใน
ราคาที่เหมาะสม และผู้บริโภคก็ซื้อในราคาถูก
เพราะไม่ต้องมีการขนส่งมากเกินไป ไม่ต้องมีคน
กลางมากเกินไป ตกลงผู้ผลิตผู้บริโภคก็มีความสุข

กิจการแบบนี้ก็เคยแนะนำไป ซึ่งในหน่วยทหาร
บางหน่วยเขาก็ทำโรงสีและสนับสนุนเกษตรกรที่อยู่รอบ ๆ

กองทหารนั้น ก็ดูมีความสุข ที่นิคมต่างๆ นิคมที่
ประจวบฯ บ้าง ที่ภาคใต้บ้าง ที่อื่นเขามีโรงสีและทำ
ให้การซื้อข้าวขายข้าวเป็นที่พอใจของผู้ขาย

เคยได้แนะนำกับบริษัทใหญ่ๆ ให้ทำ ก็ไม่
ทราบว่าเขาทำหรือไม่ทำ แต่ว่าถ้าทำอย่างที่กองทหาร
และนิคมทำ ก็สามารรถที่จะประหยัดและมีกิน

การตั้งโรงสีย่อมต้องมีการลงทุน การเพาะปลูก
ผลิตข้าวหรือผลิตสิ่งของทางเกษตรก็ต้องมีการลงทุน
จะเอาเงินทุนมาจากไหน ก็นึกว่าผู้ที่มีจิตใจกุศลก็
สามารรถที่จะสนับสนุน อย่างมีพ่อค้าบางคนเขาบริจาค
เงินเพื่อสนับสนุนกิจการที่ทำอยู่

บทสัมภาษณ์ต่อของผู้รับสนทน

นายฯ พูดถึงเรื่องทฤษฎีใหม่ ก็ต้องมีผู้
สนับสนุน เพราะชาวบ้านโดยเฉพาะเกษตรกรเขาอาจ
ไม่มีทุนพอสำหรับเริ่มโครงการ แต่ถ้าสนับสนุนแล้ว
เอกชนสนับสนุนด้วย ทางราชการก็สนับสนุนด้วย เป็น
เงินที่สนับสนุนและเป็นเงินที่ทำงาน เงินทำงาน
หมายความว่า มีผลขึ้นมา มีผลขึ้นมาต่อเกษตรกรและ

มีผลต่อประเทศชาติในส่วนรวม เศรษฐกิจของ
ประเทศชาติก็ไม่ผิดเคือง และอย่างนี้ก็ได้เร็วพอใช้

เรื่องอ่าวมาหยา

อย่างเมื่อไม่กี่เดือนมีคนเอาที่มาให้ อยู่ที่อำเภอ
ปักธงชัย ตอนแรกเขาจะให้ 9 ไร่ เสร็จแล้วเวลามา
พบเขาเกิดพอใจ เขาบอกว่าเขามีที่ 30 ไร่ เขาขอที่ 9
ไร่เอาไว้สำหรับแจกให้ลูกๆ 3 คน คนละ 3 ไร่ ส่วนที่
21 ไร่ นั้น เขาให้ทำโครงการอะไรก็ได้ ตอนแรกเขานึก
จะตั้งวัด เพื่อนของเขาคัดค้านว่ามีวัดอยู่แล้ว เขาเลย
บอกว่าจะตั้งที่พักสำหรับโรงพยาบาลซึ่งอยู่ห่างจากที่
นั้นประมาณกิโลเมตร ในที่สุดเขาเอามาให้ บอกว่าทำ
อะไรก็ได้ นึกว่าถ้าทำที่พักหรือโรงพยาบาลก็อาจไม่มี
ประโยชน์ในทันที จึงจะทำโครงการสาธิตทฤษฎีใหม่
ในที่ที่เหลือส่วนหนึ่งจะทำการเพาะปลูกแบบชาวบ้าน
แบบไม่ได้ส่งเสริม หมายความว่าใช้น้ำฝนใช้ธรรมชาติ
แต่อีกส่วนหนึ่งจะทำแบบทฤษฎีใหม่ ที่ขุดสระและ
แบ่งเป็นส่วนที่จะปลูกข้าว ปลูกต้นไม้ยืนต้น ปลูกพืชไร่
พืชสวน

เริ่มมาไม่กี่เดือนนี้ได้รับรายงานเมื่อวานนี้ว่า ได้

ดำเนินการแบ่งส่วนที่จะทำอะไร ๆ และมีสระนั้นขุดแล้ว มีความบกพร่องอยู่บ้างว่าน้ำมีความเป็นด่างเกินไป เลี้ยงปลาไม่ได้ ก็มีการแก้ไขเพื่อให้หน้านั้นเป็นกลาง เพื่อที่จะใช้น้ำนั้นมาสำหรับเลี้ยงปลาได้ วิธีแก้หน้าเป็นต่างก็เอาปุ๋ยคอกแช่ลงไปให้น้ำทำให้น้ำนั้นเป็นกลางได้

ส่วนอีกแห่งที่มีคนเขาให้เหมือนกัน ได้ทำการทดสอบทดลองในปีนี้ว่า ขุดแล้วดินจะเปรี้ยว น้ำจะเปรี้ยวไหม นักวิชาการบอกยิ่งขุดยิ่งเปรี้ยว ที่จริงก็ทราบแล้วว่าเป็นเช่นนั้น แต่จะต้องพิสูจน์ให้ดูว่าถ้าขุดแล้วเปรี้ยว เอาจริงก็เปรี้ยวจริง ๆ คนไปขิมน้ำบอกน้ำเปรี้ยว เปรี้ยวเหมือนน้ำส้มสายชู เปรี้ยวมากทำให้ใช้สำหรับการเพาะปลูกสำหรับเลี้ยงปลาไม่ได้ แต่ก็เป็น การทดลอง บอกกับเจ้าหน้าที่ว่าถ้าหากว่าน้ำนั้นยังเปรี้ยวแล้วจะให้หายเปรี้ยว เขาก็บอกมีวิธีเอาปูนใส่ ใส่หินปูนเข้าไป จะดี เลยบอกให้เขาทราบว่าอันนี้เป็น การทดลอง ยังไม่ต้องการใช้น้ำนั้น แต่ว่ายังมีที่ข้าง ๆ ที่ได้ซื้อเพิ่มเติม สำหรับทำการทดลองนี้ จะทดลองอีกแบบหนึ่ง แบบที่ จะไม่ขุดลึกอย่างนั้น เพราะถ้าขุดลึกก็ไปเจอเปรี้ยว ขุดตื้น ๆ แล้วเอาน้ำจากคลองที่อยู่ใกล้ ๆ นั้นมาใส่ แล้ว

ทดลองทำการเพาะปลูก ถ้ามีที่เล็ก ๆ น้อย ๆ ก็อาจจะทำดั่งนี้ได้และทำได้เร็ว เพียงไม่กี่เดือนก็ได้ผลขึ้นมาได้

เก็บ "นา-ยก" ไปทำเป็น "นาสมบูรณ"

ดินที่เปรี้ยวก็คือที่ อำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก ซึ่งเป็นจังหวัดที่ชื่อนครนายก ไม่ใช่นายก รัฐมนตรี เป็นนา-ยก คือ ว่านาเขายกภาษี เพราะว่าทุกปีผลผลิตจะไม่ได้ตั้งแต่สมัยเก่า แต่ถ้าหากว่าทำให้ดินหายเปรี้ยวหรือหาวิธีที่จะทำการกสิกรรมในที่เปรี้ยว น้อย่างดีอย่างได้ผล ก็จะเป็นจังหวัด อาจจะเปลี่ยนชื่อจังหวัด เป็นนาสมบูรณ

ที่นครนายกมีที่เป็นแสนไร่ ก็นา-ยกทั้งนั้น ถ้าสามารถที่จะทำการทดลองและเป็นตัวอย่าง เข้าใจว่าจะทำให้คนมีรายได้มากขึ้น เพราะว่าทางภาคใต้ได้ทำที่จังหวัดนราธิวาส เป็นที่พรุ ได้ชื่อว่าเปรี้ยวแท้ ๆ ได้ทำโครงการ สามารถที่จะปลูกข้าวและทำกสิกรรมในที่พรุแท้ ๆ โดยใช้วิธีขุดสระและกรุด้วยหินปูน และใส่หินปูนเข้าไปเพื่อให้หน้าไม่เปรี้ยว แล้วส่งไปตามคลองตามท่อ

ก็ได้ผล จนกระทั่งเห็นว่าชาวบ้านที่ตรงนั้น หมู่บ้าน
แถวนั้นเคยจนไม่มีกิน บัดนี้เริ่มหน้ายิ้มแย้มแจ่มใส
เพราะทำกสิกรรมได้ผล

เมืองไทยรับแขก ด้วยไทยพวนวิเศษ

ในเมืองไทยนี้มีที่ดินกว้างขวางพอสมควร แม้
จะมีอัตราการเพิ่มของพลเมืองขึ้นมามากแต่ก็ยังมีที่ดิน
แต่ที่ดินส่วนมากเป็นที่ดินร่วนแฉะ ที่ไม่ดี บางแห่งก็
เปรี้ยว บางแห่งก็เป็นด่าง บางแห่งก็เค็ม หรือบางแห่ง
ก็ไม่มีดินเลย อย่างเช่นที่ชะอำ เดินๆไปสงสัยว่าทำไม
ตรงนี้ดินมันแข็ง มันเป็นดาน ดานไม่มีดินเลย เดียวนี้
กำลังหาวิธีซึ่งใช้ได้ผลไปส่วนหนึ่งแล้ว โดยใช้หญ้าแฝก
หญ้าแฝกนั้นจะระเบิดหิน นึกว่าการคันคว่ำเหล่านี้
อาจจะไม่ทันในสถานการณ์ปัจจุบันทันที แต่ก็มีหวัง
ภายในปีสองปีนี้ก็สามารถทำให้คนมีที่ทำกินมากขึ้น
และใช้วิทยาการสมัยใหม่สามารถที่จะให้ผลผลิตดีขึ้น

เรื่องนี้จะต้องมีการลงทุนสำหรับการวิจัย

จะต้องมีการลงทุนช่วยสำหรับผู้ที่จะเป็นเกษตรกร
 ดังนั้นเงินที่ยังเหลืออยู่เอาไปสนับสนุนในทางนี้ ส่วน
 หนึ่งจะเป็นผลที่ดี จะเป็นผลช่วยประเทศไทยให้รอด
 พันวิกฤตการณ์ ซึ่งเชื่อว่าประเทศไทยนี้จะสามารถ
 พันวิกฤตการณ์ได้ดีกว่าหลายประเทศเพราะว่าที่ดิน
 ภูมิประเทศยังให้ หมายความว่ายังเหมาะสมกับความ
 เป็นอยู่ได้ แต่ว่าความเป็นอยู่ต้องไม่ฟุ้งเฟ้อ ต้อง
 ประหยัดและต้องไปในทางที่ถูกต้อง

ต้องทยอยเลิกช่วยเหลือกัน

ที่วันนี้ได้พูดไปแล้วนั้น เป็นวิธีแก้ไขสถานการณ์
 วิกฤตในปัจจุบันวิธีหนึ่ง เพราะในสมัยนี้เป็นสมัยที่พูด
 กันได้ว่าโลกาภิวัตน์ ซึ่งเราก็จะต้องทำตามประเทศอื่น
 ด้วย เพราะว่าถ้าไม่ทำตามประเทศอื่นตามคำสั่งญา
 ที่มีไว้ เขาอาจจะไม่พอใจ

แต่ว่าทำไมเขาไม่พอใจ เพราะว่าของเขาเองก็
 มีวิกฤตการณ์เหมือนกัน การที่ประเทศใกล้เคียงไทย
 ในภูมิภาคนี้มีวิกฤตการณ์ด้วย ก็ทำให้เราพ้นจาก
 วิกฤตการณ์นี้ยากขึ้น และไม่ใช่ว่าเฉพาะประเทศที่อยู่ใน

ภูมิภาคนี้ แม้ประเทศที่ดูท่าทางเจริญรุ่งเรืองดี ก็ยังรู้สึกว่ากำลังจะเดือดร้อนขึ้น เพราะว่าถ้าไม่แก้ไขวิกฤตการณ์ในมุมไหนของโลก ส่วนอื่นของโลกก็จะต้องเดือดร้อนเหมือนกัน

ฉะนั้น ต้องดูว่าเราพยายามที่จะอุ้มชูประชาชนได้ และให้ประชาชนได้ทำงานได้ มีรายได้ ก็จะสามารถผ่านวิกฤต ถ้าจะทำแบบที่เคยมีนโยบาย คือผลิตสิ่งของทางอุตสาหกรรมมากเกินไป ในเมืองไทยตลาดก็น้อยลง เพราะว่าคนมีเงินน้อยลง แต่ข้อสำคัญเขาบอกว่าให้ส่งออกไปยังประเทศอื่น ประเทศอื่นเขาก็เดือดร้อนเหมือนกัน เขาก็ไม่ซื้อ ถ้าผลิตเป็นผลิตผลทางอุตสาหกรรมและไม่มีผู้ซื้อ ก็เป็นหมันเหมือนกัน

ผลิตผลของเราอาจจะดีกว่าหลายประเทศในภูมิภาคนี้ คือมีอุตสาหกรรมที่เรียกว่าสุดยอด แต่ที่เกิดมีวิกฤตการณ์ขึ้นมาก็เพราะว่าขายการผลิตมากแล้วไม่มีใครซื้อ เพราะไม่มีใครมีเงินพอที่จะซื้อ อย่างรถยนต์ที่ใช้มาเมื่อครู่นี้ เขายังมีรถยนต์อยู่ในสต็อกแต่ขายไม่ออก ไม่ใช่ว่าไม่มีคนอยากได้รถ แต่คนอยากได้รถนั้นไม่มีเงิน ถ้าจะขายรถโดยที่เขาไม่จ่ายเงินให้ ใช้เงินเชื่อ บริษัท

ก็ไปไม่รอดเหมือนกัน ฉะนั้นเขาชะลอการสร้าง เขาก็เลยมาทำรถคันนี้ให้โดยใช้คนงานตั้ง 200 กว่าคน

นี่ก็เป็นเรื่องของ การแก้ไขวิกฤตการณ์ แต่ว่าผู้ที่ชอบเศรษฐกิจแบบสมัยใหม่อาจจะไม่ค่อยพอใจ มันต้องถอยหลังเข้าคลอง มันจะต้องอยู่อย่างระมัดระวัง และต้องกลับไปทำกิจการที่อาจจะไม่ค่อยซับซ้อนนัก คือใช้เครื่องมือที่ไม่หรูหรา อย่างไรก็ตาม มีความจำเป็นที่จะต้องถอยหลังเพื่อที่จะก้าวหน้าต่อไป และถ้าไม่ทำอย่างที่ว่าก็จะแก้วิกฤตการณ์นี้ยาก

ยังไม่ได้พูดถึงคำที่ทุกครั้งเคยพูด ว่าต้องสามัคคีกัน ต้องอย่าปิดขากันมากเกินไป แต่ว่าไม่ได้หมายความว่า จะต้องมีการทำแบบที่บางคนนี้จะทำ คือจะต้องให้ทุกคนมีโอกาสทำงานตามหน้าที่ และเมื่อทำงานตามหน้าที่แล้วก็หวังดีต่อผู้อื่น อันนี้จะเป็นหลักที่สำคัญ คือทำงานด้วยการเห็นอกเห็นใจกันและทำด้วยความขยันหมั่นเพียร

ให้สติกับทุกคนที่ขอส่วนรวม

ที่พูดทั้งหมดนี้ค่อนข้างจะพูดซ้ำไปซ้ำมา แต่ไม่

ทราบว่าจะพูดเรื่องอื่นอย่างไร เมื่อ 5 ปี ได้เล่าเรื่องนก
 ในสวนจิตรราณี ขอแจ้งว่าเมื่อ 5 ปีมีนกกะทิง 1 ตัว
 และซื้ออีก 3 ตัว เป็น 4 แต่ว่านกพวกนี้ก็มีลูกมีเต้า
 และก็ไปเชิญชวนเพื่อนฝูงมา มีวันหนึ่งนับได้ 15 ตัว
 หมายความว่าเขาก็มีความสุข แต่วันนี้เดี๋ยวนี้ในสระนี้
 เหลือลอยอยู่ตัวเดียว เพราะว่าตัวอื่นคงไปเยี่ยมญาติ
 หรือสร้างครอบครัวขึ้นมาใหม่ ต้องดูแลครอบครัว
 แต่ตัวที่อยู่นี้เราให้ชื่อว่าคุณสมิทธ และในที่ประชุมนี้มี
 คุณสมิทธอีก 2 คน คนอื่นอาจจะไม่ทราบว่า คุณสมิทธ
 คือใคร แต่คุณสมิทธเองรู้ว่าเป็นใคร

คุณสมิทธในสระที่เรียกว่าคุณสมิทธ เพราะว่า
 ถ้าเขาลอยในสระในทางทิศหนึ่งแปลว่าลมเปลี่ยนทิศ
 เมื่อลมเปลี่ยนทิศแล้วจะรู้ว่าอากาศจะมีฝน อากาศจะ
 มีลม อากาศจะแห้ง อาจจะเคยจนว่าทำไมพยากรณ์
 อากาศได้อย่างแม่นยำ เพราะว่ามีคุณสมิทธ คุณสมิทธ
 ตัวจริงที่กรมอุตุนิยมวิทยาเหมือนกัน และคุณสมิทธ
 นกกะทิงนี้ก็พยากรณ์ ก็มาประกอบกันจนกระทั่งทราบ
 ว่าอากาศทางอุตุนิยมจะเป็นอย่างไร และคุณสมิทธเอง

เคยจนว่าทำไมพยากรณ์ได้อย่างแม่นยำ ตอนนั้นไม่ได้บอกคุณสมิทธว่าคุณสมิทธนกรกระทั่งช่วยพยากรณ์เพราะไม่กล้า แต่เดี๋ยวนี้คุณสมิทธพันหน้าที่อธิบดีกรมอุตุฯมาแล้ว ก็เลยพูดได้ว่าเหลือคุณสมิทธในสระเท่านั้น ที่เป็นคุณสมิทธที่จะพยากรณ์อากาศ และนอกจากนั้นได้รับความช่วยเหลือจากนางมณีเมขลาด้วย อันนี้เป็นที่ฉงนของคุณสมิทธตัวจริง

วันนี้ลมหนาวมาแล้ว เมื่อวานนี้การสวนสนามของทหารจึงไม่ร้อน และได้มีการสวนสนามอย่างสง่าผ่าเผย รู้สึกว่าทำให้ประชาชนมีขวัญดีด้วย ว่าเรามีทหารทุกเหล่าทัพที่เข้มแข็ง และผู้บัญชาการสูงสุดได้บอกว่ากองทัพจะช่วยต่อไป ที่จริงก็ได้อาศัยเหล่าทัพต่างๆ เหล่านี้สำหรับการพัฒนา เช่นที่บอกว่าการขุดสระได้เร็วก็คือฝีมือของทหารช่าง โครงการป้องกันน้ำท่วมก็ใช้กำลังทหารช่างและหน่วยทหารอื่นๆ ฉะนั้นเชื่อว่าถ้าช่วยกันทำตามหน้าที่ที่แต่ละคนทำ ก็สามารถทำให้ประเทศชาติอยู่เย็นเป็นสุขได้

วันนี้ได้พูดเรื่องราวที่อาจจะนำคิดและทำนอง

เป็นผู้ที่มีความรู้ ก็ต้องใช้ความรู้ความฉลาดที่จะแก้ไข
ปัญหาต่างๆที่มีอยู่ ในการนี้ ขอให้ทุกท่านซึ่งมีหน้าที่
แต่ละท่านพยายามใช้สติปัญญาและกำลังให้เป็น
ประโยชน์ต่อส่วนรวม ทั้งนี้ประเทศชาติจะก้าวหน้า
และมีความปลอดภัยต่อไป ขอให้ทุกๆ ท่านได้รับพร
มีความเจริญรุ่งเรือง ร่างกายแข็งแรง จิตใจปัญญาเข้ม
แข็งเฉียบแหลม เพื่อที่จะได้มีความสำเร็จทุกประการ
ในงานการที่ท่านกำลังทำ

กฤษฎีใหม่

ทฤษฎีใหม่ ขั้นที่หนึ่ง

(๑) ถ้าพูดอย่างสรุปที่สุด เป็นวิธีปฏิบัติของเกษตรกรที่เป็นเจ้าของที่ดินจำนวนน้อย แปลงเล็ก (ประมาณ ๑๕ ไร่)

(๒) หลักสำคัญ : ให้เกษตรกรมีความพอเพียง โดยเลี้ยงตัวเองได้ (Self sufficiency) ในระดับชีวิตที่ประหยัดก่อน ทั้งนี้ต้องมีความสามัคคีในท้องถิ่น

(๓) มีการผลิตข้าวบริโภคพอเพียงประจำปี โดยถือว่าครอบครัวหนึ่ง ทำนา ๕ ไร่ จะมีข้าวพอกินตลอดปี ข้อนี้เป็นหลักสำคัญของทฤษฎีนี้

(๔) เพื่อการนี้ จะต้องใช้หลักว่า ต้องมีน้ำ ๑,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อไร่ ฉะนั้น ๕ ไร่ต้องมี ๕,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร แต่ละแปลง (๑๕ ไร่) ทำนา ๕ ไร่ ทำพืชไร่หรือไม้ผล ฯลฯ ๕ ไร่ (= ๑๐ ไร่) จะต้องมีน้ำ ๑๐,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อปี

จึงได้ตั้งสูตรคร่าว ๆ ว่า แต่ละแปลงประกอบด้วย

: นา ๕ ไร่ และพืชไร่และสวน ๕ ไร่

: สระน้ำ ๓ ไร่ ลึก ๔ เมตร จุประมาณ

๑๙,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร (๑๙,๒๐๐)
 : ที่อยู่อาศัย และอื่น ๆ ๒ ไร่
 รวมทั้งหมด ๑๕ ไร่

(๕) อุปสรรคสำคัญที่สุดคือ : อ่างเก็บน้ำ หรือสระ
 ที่ได้รับน้ำให้เต็มเพียงปีละหนึ่งครั้ง จะมีการระเหยวันละ
 ๑ เซนติเมตรโดยเฉลี่ย ในวันที่ฝนไม่ตก หมายความว่า
 ในปีหนึ่งถ้านับว่าแห้ง ๓๐๐ วัน ระดับน้ำของสระจะ
 ลดลง ๓ เมตร (ในกรณีนี้ ๓/๔ ของ ๑๙,๐๐๐ ลูกบาศก์
 เมตร น้ำที่ใช้ได้จะเหลือ ๔,๗๕๐ ลูกบาศก์เมตร) จึง
 จะต้องมีการเติมน้ำเพื่อให้เพียงพอ

(๖) มีความจำเป็นที่จะมีแหล่งน้ำเพิ่มเติม
 สำหรับโครงการวัดมงคลชัยพัฒนาได้สร้างอ่างเก็บน้ำ
 จุ ๘๐๐,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร สำหรับเลี้ยง ๓,๐๐๐ ไร่

(๗) ลำพังอ่างเก็บน้ำจุ ๘๐๐,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร
 จะเลี้ยงได้ ๘๐๐ ไร่ (โครงการวัดมงคลมีพื้นที่ ๓,๐๐๐ ไร่
 แบ่งเป็น ๒๐๐ แปลง)

อย่างนี้จึงเลี้ยงได้ ๔ ไร่ต่อแปลง ลำพังสระในแปลง
 เลี้ยงได้ ๔.๗๕ ไร่

จึงเห็นได้ว่า หมิ่นเหม่มาก (๔.๗๕ ไร่ + ๔.๐๐ ไร่

= ๘.๗๕ ไร่)

ถ้าค่านิ่งว่า ๘.๗๕ ไร่นั้น จะทำเกษตรกรรมอย่าง
สมบูรณ์ได้

อีก ๖.๒๕ ไร่ จะต้องอาศัยเทวดาเลี้ยง

แต่ถ้าค่านิ่งว่า ในระยะที่ไม่มีความจำเป็นที่จะ
ใช้น้ำ หรือมีฝนตก น้ำฝนที่ตกมาจะเก็บไว้ได้ในอ่าง
และในสระ สำรองไว้สำหรับเมื่อต้องการ

อ่างและสระจะทำหน้าที่เจียนน้ำฝน (regulator)

จึงเข้าใจว่าในระบบนี้น้ำจะพอ

(๘) ปัญหาใหญ่อีกข้อหนึ่ง คือราคาการลงทุน
ค่อนข้างสูง เกษตรกรจะต้องได้รับความช่วยเหลือจาก
ภายนอก (ทางราชการ ทางมูลนิธิ และ ทางเอกชน)

แต่ค่าดำเนินการไม่สิ้นเปลืองสำหรับเกษตรกร

ทฤษฎีใหม่

มูลนิธิชัยพัฒนา

วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๓๗

บทกวีใหม่

ขั้นที่สอง

เมื่อตั้งศูนย์บริการที่วัดมงคลชัยพัฒนาและแปลงตัวอย่างที่ "ทางดิสโก้" สำเร็จแล้ว เกษตรกรก็เริ่มเข้าใจวิธีการ จึงขอให้ดำเนินการในที่ดินของตน เมื่อได้ผลก็ต้องเริ่มขั้นที่สอง คือ ให้เกษตรกรรวมพลังกันในรูปกลุ่มหรือสหกรณ์ร่วมแรงใน

- (๑) การผลิต (พันธุ์พืช เตรียมดิน ชลประทาน ฯลฯ)
- (๒) การตลาด (ลานตากข้าว ยุ้ง เครื่องสีข้าว การจำหน่ายผลผลิต)
- (๓) การเป็นอยู่ (กะป็น้ำปลา อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ฯลฯ)
- (๔) สวัสดิการ (สาธารณสุข เงินกู้)
- (๕) การศึกษา (โรงเรียนทุนการศึกษา)
- (๖) สังคมและศาสนา

ด้วยความร่วมมือของหน่วยราชการ มูลนิธิ และเอกชน

บทกวีใหม่

มูลนิธิชัยพัฒนา

วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔

ทฤษฎีใหม่

ขั้นที่สาม

ติดต่อร่วมมือกับแหล่งเงิน (ธนาคาร) และ
กับแหล่งพลังงาน (บริษัทน้ำมัน) ตั้งและบริหารโรงสี
(๒) ตั้งและบริหารร้านสหกรณ์ (๑, ๓) ช่วยการลงทุน
(๑, ๒) ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิต (๔, ๕, ๖)

ทั้งนี้ ทั้งฝ่ายเกษตรกรและฝ่ายธนาคารกับบริษัท
จะได้รับประโยชน์

: เกษตรกรขายข้าวในราคาสูง (ไม่ถูกกดราคา)
ธนาคารกับบริษัทซื้อข้าวบริโภคในราคาต่ำ
(ซื้อข้าวเปลือกตรงจากเกษตรกรและมาสีเอง)

: (๒)

: เกษตรกรซื้อเครื่องอุปโภคบริโภคในราคาต่ำ
(เป็นร้านสหกรณ์ ราคาขายส่ง) : (๑, ๓)

: ธนาคารกับบริษัท จะสามารถกระจาย
บุคลากร

ทฤษฎีใหม่

มูลนิธิชัยพัฒนา

วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๘

ด่วนมาก

ที่ รล 0004/ 653

สำนักพระราชพิธี

พระบรมมหาราชวัง กทม. 10200

16 มกราคม 2541

เรื่อง ขอพระราชทานพระบรมราชานุญาต

เขียน กรรมการผู้จัดการใหญ่ บริษัท บางจากปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน)

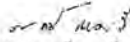
อ้างถึง หนังสือที่ 1000/308/2540 ลงวันที่ 30 ธันวาคม 2540

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งเรื่อง สำนักงานจัดการทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ สำนักงานจัดการทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ บริษัทมงคลชัยพัฒนา จำกัด และบริษัทบางจากปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน) ขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตจัดพิมพ์เผยแพร่พระราชดำรัสของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่พระราชทานแก่คณะบุคคลต่าง ๆ ที่เข้าเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท ถวายชัยมงคล เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา ณ ศาลาดุสิดาลัย สวนจิตรลดา พระราชวังดุสิต เมื่อวันพฤหัสบดี ที่ 4 ธันวาคม 2540 จำนวน 500,000 เล่ม เพื่อเผยแพร่แก่ประชาชนทั่วไปเป็นผู้มีโอกาสดำเนินชีวิตสำหรับประชาชนปี 2541 และขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตเชิญพระบรมฉายาลักษณ์ รวม 3 พระรูป พิมพ์ในหนังสือดังกล่าวนี้ด้วยตามตัวอย่างที่แนบไป นั้น

ได้นำความกราบบังคมทูลพระกรุณาทราบฝ่าละอองธุลีพระบาทแล้ว พระราชทานพระบรมราชานุญาตตามที่ขอ

อนึ่ง สำหรับการจัดพิมพ์พระราชดำรัสดังกล่าวข้างต้นนั้น ให้แก้ไขข้อความให้ถูกต้องตรงตามต้นฉบับที่ได้แนบมาพร้อมนี้

ขอแสดงความนับถือ

(หม่อมหลวงพีระพงศ์ เกษมศรี)

ราชเลขาธิการ

กองข่าว

โทร. 2253457 - 62 ต่อ 3405

โทรสาร 2243259

ถ้าสามารถที่จะเปลี่ยนให้กลับเป็น
เศรษฐกิจแบบพอเพียง ไม่ต้องทั้งหมด
แม้จะไม่ถึงครึ่ง อาจจะมีเศษหนึ่งส่วนสี่ ก็จะสามารถที่จะอยู่ได้
การแก้ไขจะต้องใช้เวลา
ไม่ใช่่ง่ายๆ โดยมากคนก็ใจร้อนเพราะเดือดร้อน
แต่ถ้าทำตั้งแต่เดี๋ยวนี้ก็จะสามารถที่จะแก้ไขได้

พระราชดำรัส
พระราชทานเมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2540